

Δ' .— ΠΑΛΑΙΟΣ ΔΗΜΟΣ ΓΟΝΝΟΥ

Ὁ τρίτος παλαιὸς Δήμος τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου, ἦτοι ὁ Δήμος Γόννου, ἀπετελέσθη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας (1881) ἀπὸ τὰ χωρία Δερελί (πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου), Καραδεμιλέρ, Κιτσιλέρ, Κόσδερε, Μπαλαμουτ καὶ Οὐρτσούν. Ὅπως δὲ καὶ τὰ τουρκικὰ ὀνόματα τῶν χωρίων αὐτῶν δεικνύουν, ἡ περιοχή αὕτη κατοικεῖτο ἕως τότε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Τούρκων (Κονιάρων), ἀλλὰ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν προσάρτησιν ἀπήλθον εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Εἶναι δὲ ἡ κοιλάς αὕτη τῆς Γόννου ἔν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα μέρη τῆς ὅλης Θεσσαλίας με «κραταιὰν βλάστησιν, κάρπιμα δένδρα, διαυγῆ ὕδατα, βαθυπράσινον χλόην· ἀπότομοι δὲ καὶ ὑψηλοὶ βράχοι, ὑπερκείμενοι τῆς κοιλάδος καὶ προφυλάσσοντες αὐτὴν ἀπὸ τῶν βορείων ψυχρῶν ἀνέμων, ἀπεργάζονται τὸ κλίμα αὐτῆς γλυκὺ καὶ κατάλληλον πρὸς βλάστησιν τῆς ἐλαίας, συκῆς, ροιᾶς καὶ ἄλλων μεσημβρινῶν δένδρων. Καὶ σήμερον δὲ παραμένει ἀληθῆς ὁ στίχος τοῦ Λουκανοῦ nec metuens imi Boreas habitator Olympi (= ὅποιος στοῦ κάτω Ὀλύμπου τὰ ριζὰ κατοικεῖ βορειᾶδες δὲ φοβᾶται)»¹.

Ἐκ τῶν εἰρημένων χωρίων τὸ μὲν Δερελί ἔχει νῦν τὸ ὄνομα τῆς ἀρχαίας περραιθικῆς πόλεως Γόννου, ἣτις ἔκειτο αὐτοῦ πλησίον καὶ τῆς ὁποίας σώζονται πολλὰ ἔρειπια. Τὸ Κιτσιλέρ ὀνομάζεται νῦν Ἐλιά καὶ τὸ Μπαλαμουτ Ἴτιά. Τὰ ἄλλα χωρία διατηροῦν τὰ παλαιὰ τῶν τουρκικὰ ὀνόματα, ἀλλὰ δὲν κατοικοῦνται μόνιμως, εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ παραχειμάζοντασ αὐτόθι κτηνοτρόφους, προερχομένους κυρίως ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν Γρεβενῶν καὶ τῆς Φλωρίνης. Ἴσως ὅμως ταῦτα ἀπαλλοτριωθῶν προσεχῶς πρὸς μόνιμον ἔντος αὐτῶν οἴκησιν τῶν κτηνοτρόφων, ἀφοῦ ἄλλως τε ὅλη ἡ περὶ αὐτὰ περιοχή εἶναι πλήρης αὐτοφυῶν ἀγριελαιῶν, τῶν ὁποίων ἔχει ἀρχίσει ἐσχάτως ὁ ἐμβολιασμός, καὶ δημιουργοῦνται οὕτω ὠραία περιβάλλια.

Νέον χωρίον δὲν συνοικίσθη κανὲν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῇ, μόνον δὲ τριάκοντα περίπου Τουρκικῶν οἰκογενειῶν τοῦ παλαιοῦ Δερελιοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶχον παραμείνει αὐτόθι μέχρις ἐσχάτων, τὰ κτήματα παρεδόθησαν κατὰ τὴν γενομένην πρό τινων ἐτῶν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, εἰς ἀντιστοίχους οἰκογενείας προσφύγων.

Δήμαρχοι τοῦ Δήμου Γόννου μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ Κοινοτήτων διετέλεσαν κατὰ σειράν: 1) ὁ Μαμουτ - Ἀγᾶς, Ὁθωμανός, 2) ὁ Ἴω. Ὀλύμπιος, 3) ὁ Στέφ. Βαλασόπουλος καὶ 4) ὁ Νικ. Πετρωτός.

Κοινοτάρχη δὲ τῆς Κοινοτήτος Γόννου, ἀπὸ τοῦ 1914, διετέλεσαν: 1) ὁ Κωνστ. Ἀστερινός, 2) ὁ Ἄθαν. Βαρδακάρης, 3) ὁ Ζήσης Παπαδημητρίου, 4) ὁ Γεώργ. Κουλούσιος, 5) ὁ Στέφ. Νούτσιος, 6) ὁ Ἴω. Γουγουλιάς καὶ 7) ὁ Νικ. Κοντογιάννης.

Ἀποτελεῖται δὲ ἡ Κοινότης Γόννου ἐκ τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως καὶ τοῦ χωρίου Ἐλιάς, καθὼς καὶ ἐκ τῶν παλαιοχωρίων Καραδεμιλέρ, Κόσδερε καὶ Οὐρτσούν. Ἐτέραν Κοινότητα ἀποτελεῖ τὸ χωρίον Ἴτιά (Μπαλαμουτ).

Εἶναι δὲ ἡ Γόννος ὠραιότατη κωμόπολις. «Αἱ οἰκίαι τῆς κεῖνται ἐν τῷ μέσῳ εὐθαλεστάτων κήπων, μεγάλοι

¹ Ἴδὲ Νικ. Γεωργιάδου, Θεσσαλία, ἔκδ. Β', 1894, σελ. 168.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΑΓΟΡΑΣΤΙΔΗΣ

Ἐγενήθη ἐν Ραφάνῃ τὸ 1888. Ἐῆλθε διδάσκαλος ἐκ τοῦ Μαρουλεῖου Διδασκαλείου Ἀθηνῶν. Ἐλαθε μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας ἀπὸ τοῦ 1912. 1922 προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφ. ὑπολογαγοῦ Πεζικοῦ καὶ τιμηθεὶς μετὰ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Βασ. Γεωργίου καὶ μετὰ τὸ μεταλ. Στρατ. ἀξίας Δ' τάξεως. Ὡς διευθυντὴς τοῦ 5ταξίου Δημ. Σχολ. Ραφάνης ἀπὸ 10ετίας συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ 6ταξίου διδασκηρίου μεγάρου ἐν Ραφάνῃ.

ΙΩΑΝ. ΑΡΓΥΡΑΚΟΥΛΗΣ

Ἐκ Δερελί. Ἠκολούθησε τὸ ἐκπαιδευτ. στάδιον καὶ διευθύνει ἤδη τὸ πολυτάξιον σχολεῖον τοῦ χωρίου. Διὰ τῶν φροντιστῶν του καὶ ἐνεργειῶν του καταρθώθη νὰ καταρτισθῇ σχολικὴ μαθητικὴ βιβλιοθήκη καὶ νὰ γίνῃ προμήθεια διαφόρων σχολικῶν ὀργάνων.

ΑΜΑΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐκ Δερελί. Διωρίσθη διδασκάλισσα καὶ προσέφερε πλείστασ ὑπηρεσίας εἰς τὴν μαθητικῶσαν νεολαίαν τοῦ χωρίου Δερελί. Συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὴν πατριωτικὴν καὶ Ἐθνικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν. ἐμπνέουσα εἰς αὐτὰ τῆς ἀγάπην πρὸς τὰ Πάτρια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΝΑΡΑ

Ἐκ τοῦ τῶος Δήμου Γόννων. Ἠκολούθησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπάγγελμα καὶ διωρίσθη διδασκάλισσα εἰς τὸ ἐν Δερελί Δημοτικὸν Σχολεῖον. ἔνθα μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ, προσφέρουσα τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰς τὴν μαθητικῶσαν νεολαίαν τοῦ χωρίου.

ΜΙΜΗΣ ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ

Υιός του αειμνήστου προέδρου της Έταιρείας μας Γ. Ροδόπουλου υπό φιλολογικών ψευδώνυμων. Μετά τας Πανεπιστημιακάς του σπουδάς ἐπέδθη εἰς τὴν λογοτεχνίαν καὶ κατέλαβε καλλίστην θέσιν παρὰ τῷ λογοτεχνικῷ κόσμῳ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς συγγραφῆς πλείστων κοινωνιολογικῶν καὶ ἄλλων ἔργων, τὰ ὅποια γίνονται μετὰ μενάλης ἀγάπης δεκτὰ ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου κοινῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΓΟΥΝΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τὸ ἔτος 1876. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι ἐν γυμνασίου σπουδὰς ἐσπούδασεν ἐν τῷ Διδασκαλεῖῳ Λαρίσης καὶ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν δοκιμασιῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Τυρνάβου. Ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἔτος 1932 μετὰ Ὑπουργικοῦ ἐπαίνου, ἐπέδθη εἰς γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιχειρήματα, ἔνθα μέχρι σήμερον ἀσχολεῖται, συντελῶν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΞΕΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τὸ ἔτος 1909. Μετὰ τὰς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι ἐγκύκλιος σπουδὰς ἐσπούδασεν ἐν τῷ Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστήμιον καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τὸ ἔτος 1929. Διετέλεσε Καθηγητὴς ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τῷ Ἀρσενεῖῳ Λαρίσης καὶ εἶναι συγγραφεὴς «Ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ», ἥτις ἔτυχε εὐμενεστάτων κρίσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΠΛΟΥΛΗΣ

Ἐκ Τυρνάβου τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα τὰ ὅποια ἤκουσεν ἐν τῇ πατρίδι του, ἐφοίτησεν εἰς τὸ μονοτάξιον διδασκαλεῖον Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξῆλθεν ἀριστοῦχος. Ἀργότερον συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ Ἰαπωνιστικῷ Ἀθηνῶν ἀριστεῦσας. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας τῷ ἀνεμνήθη ἔπαινος καὶ διακρίσεις διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας ἃς προσέφερεν εἰς τὴν παιδείαν.

ΘΗΛΕΜΑΧΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΔΗΣ

Ἐκ Ραφάνης τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάβου, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1911. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του ἐγκύκλιος σπουδὰς ἠκολούθησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν στάδιον ἀποφοίτησας ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις πεντατάξιου Μαρσαλείου Διδασκαλείου. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς δημοδιδάσκαλος εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ραφάνης ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν συγχωριανῶν του διὰ τὰ ἠθικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ του προσόντα.

δὲ πλάτανοι σκιάζουσι τὴν ἀγοράν, ἐνῶ τὰ διαρρέοντα τὸ χωρίον διαυγέστατα ὕδατα ἀρδεύουσι βαθυχλόους λειμῶνας ἐντὸς καὶ περὶ τὸ χωρίον»¹.

Ἐπὶ δημάρχου δὲ τοῦ Στεφ. Βαλασσοπούλου κατεσκευάσθη ἐν αὐτῇ ὠραῖον ὕδραγωγεῖον.

Ἐν τῇ κωμοπόλει ἔδρευει Ἀστυνομία, ὑπάρχει καὶ Ταχυδρομεῖον καὶ τηλέφωνον, καὶ κοθημερινὴ συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων μὲ τὴν Λάρισαν. Γίνεται ἐν αὐτῇ καὶ ἑβδομαδιαία ἀγορά, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρχονται καὶ συναλλάσσονται τῶν πέριξ χωρίων οἱ κάτοικοι.

Κυριώτερα ἀσχολαί τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας ταύτης εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ καὶ ἡ κτηνοτροφία, εἰς πολὺ δὲ μικρὸν βαθμὸν καὶ ἡ γεωργία. Ὑπάρχουν δὲ αὐτόθι περὶ τὰς 15 χιλιάδας αἰγοπρόβατα, διὰ δὲ τὸν καπνὸν καλλιερгоῦνται περὶ τὰ 4.500 στρέμματα καὶ ἡ παραγωγή του ἀνέρχεται εἰς 300.000 ὀκάδας περίπου, τὸ δὲ ἐκ τούτων εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ συγκοινωνία τῶν χωρίων μεταξύ των ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται διὰ τῶν παλαιῶν ἡμιονικῶν ὁδῶν, ἔργον δὲ συγκοινωνίας ἀξίον λόγου οὐδὲν ἄλλο ἔχει γίνει, πλην μιᾶς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς Γόννου μέχρι τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Τεμπῶν, καὶ μιᾶς ἐτέρας κατασκευασθείσης διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἀπὸ τῆς Γόννου πάλιν μέχρι τοῦ πορθμείου τοῦ Πηνηιοῦ.

Ἡ κωμόπολις Γόννος, κατοικουμένη ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες κατοίκων ἔχει δύο δημοτικὰ σχολεῖα, ἐν ἑξατάξιον πλήρες καὶ ἐν μονοτάξιον, μὲ μαθητὰς ἀμφοτέρω περὶ τοὺς πεντακοσίους. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν μαθητῶν, ἀρκετὰ μεγάλου βέβαια ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τῆς Γόννου, εὐκόλα συμπεραίνει τις ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως εἶναι πολύτεκνοι, ἔχουν δὲ οἱ πλείστοι 6 ἢ 7 ἢ καὶ 8 τέκνα. Καὶ οὕτω καὶ σήμερον, ὅπως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὡς λέγεται, θὰ εἶχε θέσιν αὐτόθι ἡ λατρεία τῆς παυσιτόκου Ἀρτέμιδος, (τῆς θεᾶς δηλαδὴ, ἡ ὁποία ἔθετε τέρμα εἰς τοὺς πολλοὺς τοκετούς)!

Μὲ τὴν φροντίδα δὲ καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ νῦν Διευθυντοῦ τοῦ πολυταξίου δημοτικοῦ σχολείου Ἰω. Ἀργυρακούλη, ὑποστηριζομένου εἰς τὰς ἐνεργείας του ταύτας καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων Λαρίσης Β. Θεοφανοπούλου, ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Γόννου παρέσχε τὰ οἰκονομικὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ καταρτισθῇ σχολικὴ καὶ μαθητικὴ βιβλιοθήκη, νὰ γίνῃ προμήθεια τῶν ἀναγκασιούτων σχολικῶν ὀργάνων καὶ ἄλλων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας καὶ νὰ παραγελθῇ προσέτι διὰ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κινηματογραφικὸν μηχανήμα χρήσιμον διὰ τὴν πληρεστέραν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου.

Σχολεῖα δημοτικὰ μονοτάξια λειτουργοῦν καὶ εἰς τὰ ἕτερα δύο κατοικούμενα χωρία, ἥτοι εἰς τὴν Ἐλιάν (κάτ. 250) καὶ εἰς τὴν Ἰτιάν (κάτ. 600).

Ἐπιστήμονες προελθόντες ἐκ τῆς Γόννου εἶναι: Γεώρ. Νικολόπουλος, ἀρχίατρος, Ἰω. Νικολόπουλος, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, ἀνθυπίατρος, καὶ Δημ. Καραναστάσης, μηχανικὸς ἐν Λαρίση. Ἀξιωματικοὶ Ἀθην. Γεροζήσης, λοχαγός, καὶ Χρ. Γεροζήσης, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, ἀνθυπολοχαγός. Δημοδιδάσκαλοι δὲ Διον. Πετρωτός, Ἀν. Κοντογιάννης, Ἀμαλία Τριανταφύλλου καὶ Αἰκατερίνη Πανάρα.

¹ Ἰδὲ Νικ. Γεωργιάδου, Θεσσαλίαν, ἐνθα ἀνωτέρω.

Τέλος λαμβανομένου υπ' ὄψιν ὅτι ἡ Γόννος κατὰ τὸ πάλαι ἦτο μίᾳ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων Θεσσαλικῶν πόλεων («ὁ ἐκ ταύτης καταγόμενος Κινέας τ.α.γ.ε.ύ.ω.ν ἐπέμφθη ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν μετὰ χιλίων ἰππέων εἰς βοήθειαν τῶν τυράννων τῶν Ἀθηνῶν», δηλαδή τῶν Πεισιστρατιδῶν¹), φυσικὸν εἶναι ὅτι εὐρίσκονται ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ, ἰδίᾳ εἰς τὴν θέσιν Π α λ ι ὀ κ α σ τ ρ ο (παρὰ τὸ Μπαλαμούτ), πολλὰ καὶ σημαντικὰ ἀρχαιότητες, ὡς «τὰ ἐρείπια τῶν τειχῶν τῆς Γόννου, ἅτινα ἐνιαχοῦ ὕψουνται εἰς 4—5 πόδας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, συνίστανται δὲ ἐξ ὀρθογωνίων κανονικῶς ἐπ' ἀλλήλων τεθειμένων λίθων»². Ἀνασκαφὰς ἐνήργησεν αὐτόθι κατὰ τὸ 1910 καὶ πρότερον ὁ τότε ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Θεσσαλίᾳ, νῦν δὲ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Α. Ἀρβανιτόπουλος. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν δὲ αὐτῶν ἤλθον εἰς φῶς 700 περίπου ἐπιγραφαί³.

¹ Ἰδὲ Ν. Γεωργιάδου, Θεσσαλία, ἔνθα ἀνωτέρω.

² Ἐνθα ἀνωτέρω.

³ Ἰδὲ Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, ἐν ἄρθρῳ Γόννοι καὶ Γόννος.

ΠΙΝΑΞ

ἐμφαίνων τοὺς διατελέσαντας Βουλευτάς, Ὑπουργούς, Δημάρχους καὶ Κοινοτάρχας τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάθου ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ ἐντεῦθεν.

α') Βουλευταὶ (1881 - 1936).

1) Παπαδόπουλος Ἰωάννης	8) Λαπαθιώτης Λεωνίδα
2) Ζαφειριάδης Ἀθανάσιος	9) Ζησιάδης Βασίλειος
3) Μουζᾶς Ἐμμανουήλ	10) Ἀγγελίδης Πελοπίδης
4) Βαλάσης Νικόλαος	11) Γκόλτσιος Ἐλευθέριος
5) Δημητριάδης Ἐμμανουήλ	12) Λάμπρου Λάμπρος
6) Λυμπρίτης Θεόδωρος	13) Ροδόπουλος Κων)τίνος
7) Ροδόπουλος Γεώργιος	

β') Ὑπουργοί.

1) Λυμπρίτης Θεόδωρος	3) Ροδόπουλος Κων)τίνος
2) Λαπαθιώτης Λεωνίδα	

γ') Δήμαρχοι Τυρνάθου (1881 - 1912).

1) Μουζᾶς Ἐμμανουήλ	4) Δημητριάδης Ἐμμαν.
2) Μουλούλης Σταμουλάκ.	5) Πλάκας Ἀστέριος
3) Ζαφειριάδης Ἀθανάσιος	

δ') Κοινοτάρχαι Τυρνάθου (1912 - 1937).

1) Λάμπρου Λάμπρος	4) Καρασούλας Ἀναστ.
2) Τσολάκης Μιχαήλ	5) Ζαχαρίας Νικόλαος
3) Ἀρίδας Κωνσταντίνος	6) Τσαουσάνης Δημήτριος

ΔΗΜ. ΖΑΦΕΙΡΙΔΗΣ

Ἐγενήθη ἐν Ραφάνῃ τὸ 1889. Ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του ἐν Βόλῳ. Τῷ 1906 εἰσήχθη εἰς τὸ Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον, σπουδᾶς τὴν Μηχανικὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ Μόναχον. Τῷ 1913 ἐφενεύθη εἰς Δρίσκον Ἰωαννίνων ἡρώικῶς μαχόμενος.

ΚΩΝΣΤ. ΤΟΥΣΙΑΣ

Ἐγενήθη ἐν Τυρνάθῳ τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδᾶς, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ ἔτυχε πτυχίου μηχανικοῦ. Κατόπιν μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ ἐτεχεν εὐρυτέρων σπουδῶν τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἐκ Τυρνάθου τῆς Θεσσαλίας. Πατὴρ τοῦ τῶος Βουλευτοῦ καὶ Δημάρχου Λάμπρου Λάμπρου. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήρακε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Τυρνάθῳ. Ἐπρωτοστάτησεν ἵνα ἐκτελεσθῶσι πλείστα κοινωφελῆ ἔργα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ οἱ συνδημόται του μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναπολοῦν τὸ ὄνομα τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ

Ἐκ Τυρνάθου τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδᾶς ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθν. Πανεπιστήμιον. Μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς νομικῆς καὶ τὴν ἀδείαν τοῦ δικηγόρου ἐξήρακε ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Τυρνάθῳ καὶ προσέφερε πλείστας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς συνδημότας του λόγῳ τῆς ἰδιότητός του. Ἀπέθανε τῷ 1936 εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Μ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ

Ἐγενήθη ἐν Τυρνάθῳ τῆς Θεσσαλίας τὸ ἔτος 1897. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδᾶς ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, τυχὼν πτυχίου νομικῆς τὸ 1921. Ἐλάβε μέρος εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατεῖαν καὶ τὸ 1923 ἀποστρατευθεὶς ἐγκατεστάθη εἰς Λάρισα, ἔνθα ἐξασκεῖ μέχρι σήμερον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐκ Τυρνάθου τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐν τῇ γενεῇ του καὶ ἐν Λαρίσῃ ἐγκυκλίους σπουδᾶς, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ νομικῆς τῷ 1923. Ἦδη ἐξασκεῖ ἀπὸ ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Τυρνάθῳ μετ' ἐπιτυχίας. Λόγῳ τῆς ἰδιότητός του πολλὰς ὑπηρεσίας προσφέρει εἰς τοὺς συνδημότας του.

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ

Ἐκ Ραφάνης τοῦ Ὀλύμπου, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1899. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδᾶς, ἐσπούδασε τὴν φαρμακευτικὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ραφάνης ἐπὶ μίαν διετίαν (1925 - 1927). Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1929, παρσάχων πολυτίμους ὑπηρεσίας.

